

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul *Negru Veaceslav*, în numele inculpatului Cîmpu Dmitri și de către *inculpat*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 septembrie 2021 și sentinței Judecătoriai Edineț, sediul Central din 02 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Cîmpu Dmitri xxxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în xxxxxx, nr.39, anterior condamnat prin hotărârile:
xxxxxx

Termenii de examinare:

prima instanță: 05.02.2020 - 02.04.2021;

instanța de apel: 29.04.2021– 07.09.2021;

instanța de recurs: 01.12.2021 – 23.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Edineț, sediul Central din 02 aprilie 2021, *Cîmpu Dmitri* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la **2 ani și 6 luni** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. În sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Cîmpu Dmitri, la data de 27.06.2019, aproximativ la ora 21:30, aflându-se în orașul Cupcini, la terasa cafenelei SRL „Novac Dan Comerț”, având scopul de cupiditate, intenționat prin inducerea în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase și abuzând de încrederea persoanei, sub pretextul că va întoarce în scurt timp telefonul mobil de model „xxxxxx”, estimat la prețul de 3500 lei, pe care l-a cerut precum că pentru a telefona.

Astfel, l-a însușit de la Veriga Oleg, neavând intenția să-și onoreze angajamentul asumat, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 3500 lei.

Astfel, acțiunile lui *Cîmpu Dmitri* au fost încadrate juridic în baza art.190 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - ”*escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și părții actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acesteia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile.*”

2.1 Prin încheierea Judecătoriai Edineț, Sediul Central din 19 octombrie 2020, inculpatul Cîmpu Dmitri a fost anunțat în căutare, fiind pornit dosar de căutare cu nr.2020140103.

Cauza a fost examinată în procedura generală, în lipsa inculpatului.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul *Negru Veaceslav* în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie aplicată față de Cîmpu Dmitri o pedeapsă mai blândă neprivativă de libertate.

În motivarea cererii de apel, apelantul a indicat că inculpatul își recunoaște parțial vina, explicând că aflându-se în orașul Cupcini pe o terasă Veriga Oleg i-a transmis telefonul pentru a asculta muzică, iar la întoarcere acasă în municipiul Bălți, s-a urcat în taxi fără ca să întoarcă telefonul, uitând din grabă de acest fapt. Ajungând la intersecția și podul ce duce spre orașul Rîșcani, pentru a ajunge acasă, din lipsa de bani, a găjat telefonul unui operator de la stația PECO. Ulterior însă nu a avut bani pentru a întoarce telefonul, iar când a găsit banii nu a putut stabili căruia dintre operatori a găjat telefonul. Între timp Veriga Oleg s-a adresat la poliție cu plângere.

Apărătorul a invocat că inculpatul se căiește de cele comise, cu partea vătămată s-a împăcat, i-a cumpărat un telefon nou, mai performant, a înaintat cerere către organul de urmărire penală cu privire la încetarea dosarului penal în legătură cu împăcarea părților, inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, este angajat în bază de contract în afara țării și din cauza situației pandemice nu se poate reîntoarce acasă, este caracterizat pozitiv, are familie, este în relație de concubinaj, la întreținere are un copil minor, regretă fapta comisă, aceasta fiind comisă din greșală și promite pe viitor să nu admită situații de acest gen.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 septembrie 2021, a fost respins apelul declarat ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.2. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just ajungând la concluzia că inculpatul Cîmpu Dmitri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(1) Cod penal. Concluziile despre vinovăția inculpatului au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la prezenta cauză penală, ce au fost apreciate cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Deși, inculpatul Cîmpu Dmitri a recunoscut doar parțial vina, în opinia instanței de apel, vina acestuia se confirmă prin plângerea din 03.07.2019 înaintată organelor de poliție de către Veriga Oleg (f.d.6); procesul-verbal din 03.07.2019 de consemnare a declarațiilor lui Veriga Oleg (f.d.7); procesul-verbal din 03.07.2019 de cercetare la fața locului (f.d.8); procesul-verbal din 03.07.2019 de consemnare a declarațiilor lui Novac Alexandru (f.d.11); procesul-verbal din 27.07.2019 de audiere a părții vătămate Veriga Oleg (f.d.14); procesul-verbal din 06.09.2019 de audiere suplimentară a părții vătămate Veriga Oleg (f.d.17); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d.18-19); procesul-verbal din 11.09.2019 de audiere a bănuitului Cîmpu Dmitri (f.d.27); revendicare (f.d.30-31); ordonanță de încetare a urmăririi penale din 18.11.2010 (f.d.34); ordonanță de încetare a urmăririi penale din 02.04.2015 (f.d.35-36); ordonanță de încetare a urmăririi penale din 29.12.2014 (f.d.37-38); ordonanță de încetare a urmăririi penale din 03.02.2015 (f.d.39); sentință nr.1-987/13 din 24.12.2013 (f.d.40-42); ordonanță de încetare a urmăririi penale și clasarea cauzei penale din

07.03.2013 (f.d.43); ordonanță de încetare a urmăririi penale și clasare a cauzei penale din 16.04.2013(f.d.44-45); sentința nr.1-502/2014 din 08.07.2014 (f.d.47-50); dispozitivul deciziei CA Bălți nr.1a-73/2016 din 13.01.2016 (f.d.51); încheierea Curții de Apel Bălți din 09.03.2016 (f.d.52); dispozitivul deciziei Curții supreme de Justiție nr.1ra-1353/2016 din 29.06.2016 (f.d.53); sentință nr.1-987/13 din 24.12.2013 (f.d.54-55); sentință nr.1-7/2004 din 22.03.2004 (f.d.56-59); sentință nr.1-667/01 din 31.07.2001 (f.d.60-61); procesul-verbal 16.12.2019 de audiere a învinuitului Cîmpu Dmitri din (f.d.66-67); caracteristică eliberată lui Cîmpu Dmitri de către Gospodăria Locativ-Comunală Bălți (f.d.82); cerere părții vătămate Veriga Oleg din 20.01.2020 (f.d.83); declarațiile părții vătămate Veriga Oleg din 01.02.2021 (f.d.148).

Astfel, instanța de apel a constatat că, instanța de fond cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile părții vătămate în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Cîmpu Dmitri încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art.190 alin.(1) Cod penal – *”escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și părții actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acesteia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile.”*

Instanța de apel a remarcat că în cadrul urmăririi penale, Cîmpu Dmitri a recunoscut integral vina în faptul însușirii telefonului și s-a căit de fapta comisă.

Mai mult ca atât, din declarațiile părții vătămate Veriga Oleg rezultă că Cîmpu Dmitri i-a cerut telefonul pentru a asculta muzică. La un moment dat acesta s-a ridicat de la masă, având telefonul la el și spunând că revine în câteva clipe, nu s-a mai întors. Este cert, că din start Cîmpu Dmitri nu avea intenția de a reîntoarce lui Veriga Oleg telefonul, ceea ce rezultă din însăși faptul plecării lui Cîmpu Dmitri, care deși a promis să se întoarcă, nu a mai venit nici măcar să își ia rămas bun de la noul său cunoscut.

Ulterior, gajând telefonul operatorului de la stația PECO, fără a întreprinde careva măsuri în vederea recuperării acestui bun și contactării lui Veriga Oleg pentru a comunica lui despre soarta telefonului, discuția telefonică dintre aceștia având loc doar la inițiativa părții vătămate Veriga Oleg. Însă în mod clar Cîmpu Dmitri i-a invocat, că pentru a recupera telefonul acesta urmează să achite suma de 700 lei operatorului de la stația PECO, iar acțiuni concrete de recuperare a prejudiciului Cîmpu Dmitri a inițiat doar după depunerea de către partea vătămată a plângerii către organele de drept.

Prin urmare, instanța de apel a respins alegațiile avocatului referitor la nevinovăția inculpatului, menționând că acestea sunt contradictorii cumulului de probe cercetate, în speță fiind cert stabilit faptul comiterii infracțiunii de escrocheriei.

Totodată, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art.7, 61 și 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și corect a conchis că în privința inculpatului Cîmpu Dmitri este rațională aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Instanța de apel a considerat, că pedeapsa aplicată inculpatului Cîmpu Dmitri, sub formă de închisoare, în cuantumul stabilit de către prima instanță, este în coraport cu gravitatea faptei comise – infracțiune mai puțin gravă, comise cu intenție; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit – de cupiditate și profit; personalitatea inculpatului – în caracteristica eliberată de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” nu sunt indicate careva semne/elemente caracteristice ale personalității inculpatului, iar conform adeverințelor anexate la dosar, nu se află la evidența medicului psihiatru, la evidența medicului narcolog cu diagnoza „narcomanie” s-a aflat în perioada 02.01.2014 - 16.03.2016, după care a fost scos de la evidență, anterior a avut conflicte cu legea penală – fapt care rezultă din materialele cauzei, la dosar fiind anexate: ordonanța din 16.04.2001 de încetare a urmăririi penale conform art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal; sentința nr.1-667/2001 din 21.07.2001 de condamnare în baza art.217 alin.(2) Cod penal, la pedeapsa sub formă de amendă; sentința nr.1- 7/2004 din 22.03.2004 de condamnare în baza art.120 alin.(2) Cod penal, la pedeapsa sub formă de amendă; ordonanța din 18.11.2010 de încetare a urmăririi penale în baza art.190 alin.(1) Cod penal; ordonanța din 07.03.2013 de încetare a urmăririi penale conform art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal; ordonanța din 16.04.2001 de încetare a urmăririi penale conform art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal; sentința nr.1-987/13 din 24.12.2013 de condamnare în baza art.190 alin.(2) lit. c), art.201¹ alin.(2) lit. a) și art.187 alin.(2) Cod penal la pedeapsă închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei în temeiul art.90 Cod penal; sentința nr.1-502/14 din 08.07.2014 în privința lui Cîmpu Dmitri modificată prin decizia Curții de Apel Bălți din 13.01.2016 cu privire la condamnarea lui în baza art.349 alin.(2) lit. a) Cod penal la pedeapsa închisorii (eliberat din locurile de detenție la 05.10.2018); ordonanța din 29.12.2014 de încetare a urmăririi penale în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal; ordonanța din 03.02.2015 de încetare a urmăririi penale în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal; ordonanța din 02.04.2015 de încetare a urmăririi penale în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal; atitudinea inculpatului față de faptele comise și procesul desfășurat – deși a recunoscut parțial vina, totuși inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței, fiind necesară anunțarea lui în căutare. Circumstanțe atenuante – nu s-au constatat.

În acest sens, instanța de apel a reținut că stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă sub forma de închisoare este condiționată de personalitatea inculpatului care anterior de mai multe ori a fost atras la răspunderea penală, fapt ce denotă cert că acesta nu tinde spre corectarea comportamentului său infracțional, or a continuat comiterea infracțiunilor inclusiv din categoria celor care anterior le-a comis – contra patrimoniului, iar prezenta infracțiune a comis-o având antecedente penale nestinse.

În aceste împrejurări instanța de apel a considerat inoportună aplicarea față de Cîmpu Dmitri a pedepsei sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, sau aplicarea prevederilor 90 Cod penal, or *potrivit revendicării Cîmpu Dmitri a fost judecat de 5 ori la diferite categorii de pedeapsă, totodată în privința lui în temeiul art.109 Cod penal au fost încetate 9 cauze penale.*

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată solicitarea părții apărării cu privire la încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, în temeiul art. 109 Cod penal, deoarece Cîmpu Dmitri a comis infracțiunea de escrocherie având antecedentul penal nestins, or, prin decizia Curții de Apel Bălți din 13.01.2016 acesta a fost condamnat la pedeapsa închisorii în baza art.349 Cod penal, iar în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal la această pedeapsă s-a adăugat parțial partea neexecutată din pedeapsa aplicată lui Cîmpu Dmitri prin sentința Judecătorei Bălți din 24.12.2013 (de condamnare în baza art.190 alin.(2), lit. c),

art.201¹ alin.(2), lit. a) și art.187 alin.(2) Cod penal). Respectiv, prezența antecedentelor penale nestinse pentru infracțiune similară (escrocherie) reprezintă la caz impediment pentru aplicarea institutului împăcării prevăzut la art.109 Cod penal, motiv pentru care cererea apărării urmează a fi respinsă.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1 Inculpatul Cîmpu Dmitri, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor adoptate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În argumentarea recursului, recurentul indică că, instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație circumstanțele cauzei și au individualizat greșit pedeapsa penală, în contextul în care inculpatul a recunoscut faptele invocate în faza urmăririi penale, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, este angajat în bază de contract în afara țării și din cauza situației pandemice nu se poate reîntoarce acasă, este caracterizat pozitiv, are familie, este în relații de concubinaj, la întreținere are un copil minor, regret fapta comisă, aceasta fiind comisă din greșală în rechizitoriu și a solicitat ca examinarea cauzei să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul urma să beneficieze de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Conform înscrisurilor anexate la prezenta cauza penală, s-a constatat faptul, că Cîmpu Dumitru și-a recunoscut vina în cele incriminate, ultimul a restituit integral părții vătămate, Veriga Oleg prejudiciu cauzat, partea vătămate careva pretenții față de ultimul nu are. Inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, antecedentul penal la moment fiind stins.

Astfel, recurentul consideră că aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executare reală nu este rațională, iar reeducarea acestuia este posibilă și cu aplicarea unei pedepse mai blânde cu stabilirea unei perioade de probațiune cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5.2. Avocatul *Negru Veaceslav* în numele inculpatului, invocând prevederile art.427 alin.(1), pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie aplicată față de Cîmpu Dmitri o pedeapsă mai blândă neprivativă de libertate sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul societății, care este de acord să o execute, sau aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia a invocat argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise în pct.3.1 al prezentei decizii.

5.3. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul Suvac Nicolae a depus referință asupra recursurilor declarate de inculpat și de către avocat în numele inculpatului, prin care solicită ca acestea să fie declarate inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În cauza deferită judecării, sânt declarate două cereri de recurs din partea inculpatului și a avocatului acestuia, Negru Veaceslav, care conțin critici similare privitor la soluția instanțelor de fond în partea individualizării pedepsei penale.

Astfel, în contextul ce urmează instanța de recurs se va expune punctat asupra soluției de inadmisibilitate adoptată pe marginea acestora, fără a le diviza în subpuncte separate, ci analizându-le în același context.

La caz, Colegiul penal reține că, inculpatul indică drept temeiuri pentru recurs prevederile art.427 alin.(1), pct.6) și 16) Cod de procedură penală, deși invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art.427 alin.(1), pct.6) și 16) Cod de procedură penală, în conținutul recursului nu expune nici o argumentare în susținerea respectivelor temeiuri, criticând hotărârea instanței de apel doar sub aspectul asprimii pedepsei aplicate inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că invocarea incidenței la caz a prevederilor art.427 alin.(1), pct.6) și 16) Cod de procedură penală, este declarativă și neîntemeiată.

În continuare, lecturând recursurile declarate, Colegiul penal constată că atât inculpatul cât și avocatul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor, din care considerente instanța de recurs nu se va expune referitor la aceste aspecte, dar critică decizia instanței de apel numai referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei, argumente, care se încadrează în temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând conținutul recursurilor declarate în raport cu decizia recurată și materialele cauzei deduse judecării, instanța de recurs a stabilit că argumentele recursurilor preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în textul cererii de apel și se fundamentează pe dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, în privința căroră instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat, iar soluțiile adoptate pe marginea acestei spețe atât de către instanța de fond, cât și de cea de apel, privitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului sunt legale, întemeiate și urmează a fi menținute integral.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Cu referire la circumstanțele speței, Colegiul penal reține că cauza penală în privința inculpatului Cîmpu Dmitri a fost examinată în procedura generală, în lipsa inculpatului, în privința acestuia fiind pornit dosar de căutare cu nr.2020140103.

Recunoscându-l vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, prima instanță i-a stabilit inculpatului Cîmpu Dmitri pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, soluție menținută de către instanța de apel.

Potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art.7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Având în vedere criteriile definite supra, Colegiul penal consideră că, la stabilirea pedepsei inculpatului Cîmpu Dmitri, instanțele judecătorești au ținut cont pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei penale prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, inclusiv de cele enumerate de recurenți în recurs, de persoana inculpatului și influența pedepsei asupra corijării și reeducării acestuia.

Colegiul penal consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel, corect au reținut că în privința lui Cîmpu Dmitri stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă a fost condiționată de personalitatea inculpatului, care anterior a fost atras la răspunderea penală de repetate ori, potrivit revendicării Cîmpu Dmitri a fost judecat de 5 ori, totodată în temeiul art.109 Cod penal au fost încetate 9 cauze penale, fapt ce denotă cert că acesta nu tinde spre corectarea comportamentului său infracțional, continuând comiterea infracțiunilor inclusiv din categoria celor care anterior le-a comis – contra patrimoniului, mai mult prezenta infracțiune inculpatul a comis-o având antecedente penale nestinse.

Prin urmare, instanța de recurs găsește vădit nefondată revendicarea recurenților privind modificarea modalității de executare a pedepsei închisorii stabilite inculpatului Cîmpu Dmitri, prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, or, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei reprezintă o prerogativă exclusivă a instanței de judecată, iar condiția esențială pentru aplicarea acestei instituții este, fără îndoială, aptitudinea subiectivă a persoanei făptuitorului de a se corija, de a se elibera de mentalitatea și de deprinderile antisociale care l-au antrenat pe calea infracțiunii, prin eforturi făcute sub amenințarea pedepsei

la care a fost condamnat și a cărei executare poate fi evitată doar printr-o conduită corectă și deci prin auto reeducare.

Totodată, Colegiul penal reamintește că chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, nu se creează un drept pentru inculpat, ci doar se întrunesc circumstanțele necesare care constituie temei de drept pentru instanța de judecată de a decide, potrivit propriei convingeri, asupra oportunității suspendării executării pedepsei închisorii.

Concomitent, se atestă faptul că argumentele date a fost invocat și în apel, asupra căruia instanța de apel s-a expus desfășurat și argumentat, fără a pune la dubiu corectitudinea soluției adoptate pe marginea chestiunii vizate (*pct.4 din prezenta decizie*).

De asemenea, nu poate fi reținut nici argumentul inculpatului, precum că instanța de apel nu a verificat oportunitatea aplicării în privința acestuia a unei pedepse de altă categorie, ca de exemplu amenda, munca neremunerată în folosul comunității sau închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, or anterior inculpatului Cîmpu Dmitri, pentru infracțiunile comise i s-a aplicat, atât pedeapsa sub formă de amenda, la fel fiind dispusă și suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, în temeiul art. 90 Cod penal, însă sancțiunile respective nu au dus la atingerea scopului pedepsei penale, inculpatul nu și-a făcut concluzii necesare că, faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale, inclusiv și cu *închisoarea*, or inculpatul din nou a comis o infracțiune similară cu intenție.

Prin urmare, instanța de recurs constată că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că corectarea inculpatului Cîmpu Dmitri va fi asigurată doar prin executarea reală a pedepsei închisorii.

Față de cele ce preced, instanța de recurs ordinar constată, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabiliri echității sociale, corectării inculpatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate, erorile de drept invocate în recursurile părții apărării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordare în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert c. România* din 16.02.2010.

În acest context, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în speță, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul *Negru Veaceslav* în numele inculpatului Cîmpu Dmitri și de către *inculpat*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Cîmpu Dmitri xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 aprilie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena